

திருமந்திர திருமண மாலை

Acc7 26793
No. 1

Koviloor Andavar Digital Library

திருமந்திர திருமண மாலை

நிகழும் மங்களகரமான துர்முகி ஆண்டு, தை மாதம்
27ம் நாள் (09.02.2017) வியாழக்கிழமை,
திரு. தி. சிங்காரம் - திருமதி. சாந்தி அவர்களின்
மகன் திருநிறைச்செல்வன்
டாக்டர். தி.சி. தியாகராஜன்

திரு. வள்ளியப்ப செட்டியார் - திருமதி. அழகம்மை
அவர்களின் மகள் திருநிறைச்செல்வி
டாக்டர். வ. வள்ளியம்மை
சண்முகநாதபுரம் (ஆறாவயல்) மணமகள் இல்லத்தில்
நடைபெற்ற திருமண விழாவில்
வெளியிடப்பெற்றது.

திருநெறிய தமிழ் மன்றம்
CENTRE FOR DIVINE TAMIL STUDIES
507 குருவருள் DB ரோடு RS புரம்,
கோவை 641 002. ☎ : 2551545

நூற்குறிப்பு

- நூல் பெயர்** : திருமந்திர திருமண மாலை
- வெளியீடு** : திருநெறிய தமிழ் மன்றம்
502, குருவருள், டி.பி.ரோடு,
ஆர்.எஸ்.புரம், கோவை - 641 002.
- அச்சிட்போர்** : செளமி அச்சகம்
1, துடியலூர் சாலை,
சரவணம்பட்டி, கோவை-641 035.
அலைபேசி : 98422 52779

சித்தாந்த சரபம், ஏழிசை வல்லபி
திருமுறைத்தமிழ்மணி,
திருமதி. ஸ்வர்ணா சோமசுந்தரம்,
திருநெறிய தமிழ் மன்றம்,
506, டி.பி. ரோடு, ஆர்.எஸ்.புரம், கோவை - 2

வாழ்த்துரை

ஒன்று கண்டீர் அது உலகுக்கு ஒரு கனி
நன்று கண்டீர் அது நமசிவாயக் கனி
மென்று கண்டால் அது மெத்தென்றிருக்கும்
தின்று கண்டால் அது தித்திக்குந்தானே.

நமசிவாயக் கனியைச் சிறிதளவாவது
எல்லோரும் சுவைக்க வேண்டும் என்ற
பேராவலினால், திருமதி சாந்தி சிங்காரம், திரு.
சிங்காரம் அவர்கள் தங்கள் செல்வமகன் திருநிறைச்
செல்வன் டாக்டர்.தி.சி. தியாகராசன் அவன் கரம்
பற்றும் திருநிறைச்செல்வி. டாக்டர். டி. வள்ளியம்மை
ஆகியோரது திருமண விழாவில், இத்திருமந்திர
திருமண மாலையை வெளியிட்டு மகிழ்கிறார்கள்.
மணமக்கள் கருத்தொருமித்து இல்லறத்தை நல்லறமாக
நடத்தி சகல செல்வயோக மிக்க பெருவாழ்வு வாழ
வாழ்த்துகிறேன்.

திருமந்திரம் சாத்திர வடிவில் அமைந்த தோத்திரம்.
பத்தாம் திருமுறையாகத் திகழ்கிறது. அடியேனது
குருநாதர் தொண்டை மண்டலாதீனம் சீலத்திரு
ஞானப்ரகாச சுவாமிகள் (முத்து. சு. 229ம் பட்டம்)

திருமந்திரத்தில் உள்ள பாடபேதங்கள் பற்றி பல கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். இத்தொகுப்பிலும் சில சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. திருமந்திர மாலையை வெளியிட வேண்டும் என்று எண்ணிய திருமதி சாந்தி சிங்காரத்தை வாழ்த்துகிறேன். அன்பர்கள் எளிதில் பாடல்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காக குறிப்புரையும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. திருமந்திர மலர்களை அன்பர்கள் நுகர்ந்து உணர்ந்து ஓதி இன்புறுவாராக.

திருமண பந்தத்தில் இணைகின்ற மணமக்களை

ஆல்போல் தழைத்து அருகுபோல் வேரோடி

ஞாயிறு உள்ளளவும் நலம் பெற்று

திங்கள் உள்ளளவும் திருபெற்று

பதினாறும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்க

என வாழ்த்துகிறேன்.

என்றும் வேண்டும் இன்ப அன்பு
திருமதி. ஸ்வர்ணா கோமகந்தரம்

திருமந்திர திருமண மாலை

1. விநாயகர் காப்பு

ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்தனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்தடி போற்றுகின்றேனே.

குறிப்புரை

ஐந்து கரங்களை உடையவரும், யானை முகத்தினை உடையவரும், இளம்பிறைச் சந்திரனை ஒத்த ஒற்றைத் தந்தத்தை உடையவரும், சிவபெருமானின் திருக்குமாரரும், ஞான வடிவினருமாகிய விநாயகப் பெருமானின் திருவடிகளை சித்தத்துள் வைத்து போற்றுகின்றேனே. (இந்து = சந்திரன், நந்தி = சிவம், புந்தி = சித்தம்)

2. கடவுள் வாழ்த்து

ஒன்றவன் ¹தாளே இரண்டவன் இன்னருள்
நின்றனன் மூன்றினுள் நான்குணர்ந்தான் ²ஐந்தும்
வென்றனன் ஆறுவிரிந்தனன் ³ஏழுபார்
சென்றனன் தானிருந்தான் உணர்ந்து எட்டே.

பாடபேதம் : 1. தாளே 2. ஐந்து, 3. ஏழுமபர்ச்

குறிப்புரை

நான் ஒன்றுவதற்கு, ஒப்பற்ற ஞான வடிவினனாகி நிற்கின்றான். (தாள் = ஞானம்) அதன் பொருட்டு தன் சத்தியை வெளிப்படுத்தி, பரம் (சிவம்), பராபரம் (சத்தி) என இரண்டாகினான். உருவம், அருவுருவம், அருவம் என்ற மூன்றினுள் நிற்கின்றான். ரிக், யஜுர், சாமம், அதர்வனம் என்ற நான்கு வேதப் பொருளாக வெளிப்பட்டுத் தோன்றுகின்றான். ஐம்பொறிகளை வென்றவன். அத்வாக்கள் ஆறாக (வன்னம், பதம், மந்திரம், தத்துவம், புவனம், கலை) விரிந்தவன். ஏழு அண்டங்களையும் கடந்தவன். எண்குண வடிவினனாக விளங்குகின்றான். அவனே பரம்பொருள்.

3. ஒப்பிலியப்பன்

சிவனொடுக்குந் தெய்வந் தேடினும் இல்லை
அவனொடு ஒப்பார் இங்கு யாவரும் இல்லை
புவனங் கடந்தன்று பொன்னொளி மின்னுந்
¹தவளச் சடைமுடித் தாமரையானே.

(பா.ம் : 1. தவன)

குறிப்புரை

பொன் போல் ஒளிவிடுகின்றதும், கங்கையும் தங்கிய சடைமுடியான், அன்பர் இதயத்தாமரையில் வாழ்கிறான். அவனே சிவம். அச்சிவத்துடன் ஒத்த தெய்வம் எங்கு தேடினும் இல்லை. அவனுக்கு

ஓப்பாவார் யாரும் இல்லை. அவன் நிகர் இல் இறை.
ஏனெனில் அவன் புவனம் எல்லாம் கடந்தவன்.

4. தாயினும் நல்லன்

தீயினும் வெய்யன் புனலினுந் தண்ணியன்
ஆயினும் ஈசன் அருளறிவார் இல்லை
¹சேயினும் அல்லன் அணியன் நல்லன்பர்க்குத்
தாயினும் ²நல்லன்நல் தாழ்சடையானே.

(பா.ம்) 1. சேயினும் நல்லன் 2. நல்லன்

குறிப்புரை

தாழ்ந்த சடையுடை எம்பெருமான், நல்ல அன்பர்க்கு பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் இனியன். ஆயினும் அவன் தீயினும் அதிக வெம்மை உடையவன். (காலனையும் காய்ந்தவன்) நீரினும் குளிர்ச்சியுடையவன். (சந்திரனுக்கும் தஞ்சம-ளித்தவன்) எனினும் அவன் சேயன் அல்லன். அதாவது எட்டாத தூரத்தில் இருப்பவன் அல்லன். அருகில் இருப்பவன் (அணியன்). உயிர்க்கு உயிராய் இருப்பவன். அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலை அவன். அப்பரமனை உள்ளவாறு உணர்வார் யாரும் இல்லை.

5. கண்ணகத்தான்

மண்ணகத்தான் ஒக்கும் வானகத்தான் ஒக்கும்
விண்ணகத்தான் ஒக்கும் ¹வேதத்தினான் ஒக்கும்
பண்ணகத்தின்னிசை பாடலுற்றானுக்கே
கண்ணகத்தே நின்று காதலித்தேனே.

(பா.ம்) 1. வேத கத்தான்.

குறிப்புரை

மண்ணுள்ளோர், வானில் உள்ள தேவர்கள்,
விண்ணில் உள்ள பிரம்மா முதலிய காரியக்
கடவுள்கள் ஆகியோர், அவரவர்கள் நிலையில்,
அவரவர்கள் வழிபடு கடவுளாக நிற்கும் பரம்,
வேதத்தின் பொருளாகவும், பண்ணின் இசையாகவும்
நிற்கின்றான். இசைப் பயனாகிய இறைவனை என்
அறிவின் கண்ணே வைத்து அன்பு மீதுறி
நிற்கின்றேன்.

(வான் - தேவரருலகம். விண் - பிரம்ம உலகம்
முதலியவை)

6. ஈசன் அருள் பெறலாமே

அப்பனை நந்தியை ஆரா ¹அமுதனை
ஒப்பிலி வள்ளலை ஊழி முதல்வனை
எப்பரிசாயினும் ஏத்துமின் ஏத்தினால்
அப்பரிசு ஈசன் அருள் பெறலாம்.

(பா.ம்) 1. அமுதினை

குறிப்புரை

எவ்வயிர்க்கும் தந்தையாகவும், இறைவனாகவும், உண்ணத் தெவிட்டாத அமுதனாகவும், தனக்கு ஒப்பில்லாதவனாகவும், ஈறில்லாதவனாகவும், பிரளயத்துக்குப் பின் மீண்டும் உலகைப் படைக்கும் பொழுது முதல்வனாகவும் நிற்கின்றான் ஈசன். அம்முதல்வனை அவரவர்க்கு இயன்ற வகையில் வழிபட வேண்டும். வழிபட்டால் அவரவர் நிலைக்கு ஏற்ப இறைவன் திருவருள் புரிவான்.

7. ஈசன் அருள் பெறலாமே

வாழ்த்த வல்லார் மனத்துள்ளுறு சோதியை
தீர்த்தனை அங்கே திளைக்கின்ற தேவனை
ஏத்தியும் எம்பெருமான் என்றிறைஞ்சியும்
ஆத்தம் ¹செய ஈசன் அருள் பெறலாமே.

(பா.ம்) 1. செய்தீசன்

குறிப்புரை

வாயினாலும், மனதினாலும் இறைவன் புகழைப் பாடியும் நினையவும் வல்ல தவமுடைய அடியார்களின் திருவுள்ளத்துள் சோதியாய்த் தோன்றுவான். அவன் தீர்த்தன் (ஞானசொருபி). வினவும் அடியாரை மருவி விளையாடுவான். அவனை அன்பினால் வழிபட்டு அவனருளை எளிதில் பெறலாமே.

8. யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்

யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்
வான் பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் சொல்லிடின
ஊன் பற்றி நின்ற உணர்வுறு மந்திரந்
தான் பற்றப்பற்றத் தலைப்படுந் தானே.

குறிப்புரை

வான் பற்றி நின்ற மறைப்பொருள் - கற்பனைக்
கடந்த சோதி; பரம்பொருள். அது ஊன்பற்றி நின்ற
உணர்வுறு மந்திரம் - இவ்வுடலினுள் உள்ள
உயிரறிவால் உணரப்படும் மந்திரப் பொருள். அது
நமச்சிவாயப் பொருள். அதை இடைவிடாது பற்ற,
(அந்தர்யாகம் செய்ய) நம்முள் அது தானே
வெளிப்படும். வெளிப்பட, உயிர் சிவமாய் நிற்கும்.
இதுவே யான் பெற்ற இன்பம். அதை
இவ்வையகமும் பெற வேண்டும்.

9. பாட அறியாமை

பாடவல்லார் நெறி பாட அறிகிலேன்
ஆடவல்லார் நெறி ஆட அறிகிலேன்
நாடவல்லார் நெறி நாட அறிகிலேன்
தேடவல்லார் நெறி தேடகில்லேனே.

குறிப்புரை

இறைவன் புகழ் பாட அறியேன். (சரியை)
அம்பலக் கூத்தனின் ஆடல் அறியேன். (அவன்

திருமேனி மந்திரத் திருமேனி. அம்மந்திரத் திருமேனியை வழிபடுதல் கிரியை). பரமனை எண்ணத்தில் நாட அறியேன். (எண்ணத்தில் நாடுதல் = யோகம்). ஞானத் தேடலும் இல்லை. ஒன்றும் போதா நாயேன் என்று மணிவாசகர் கூறுவது இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

10. முப்பொருள் உண்மை

பதி பசு பாசம் எனப் பகர் மூன்றிற்
பதியினைப் போல் பசு பாசம் அனாதி
பதியினைச் சென்றனுகா பசு பாசம்
பதியனுகில் பசு பாசம் நில்லாவே.

(பா.ம்) 1. நிலாவே

குறிப்புரை

உலகில் உள்ள எல்லாப் பொருள்களும் பதி, பசு, பாசம் என்ற மூன்றில் அடங்கிவிடும். பதி = இறை, பசு = உயிர்கள், பாசம் = ஆணவம், கன்மம், மாயை. பதி ஒன்றே; அது முற்றறிவு உடையது. உயிர்கள் பல; அவை அறிவித்தால் அறியும் அறிவுடையது; சிற்றறிவு. பாசம் அறிவற்றது. முற்றறிவு, சிற்றறிவு, அறிவற்றது ஆகிய பதி பசு பாசம் என்ற முப்பொருள்களும் என்றும் உள்ளன. (அனாதி = என்றும் உள்ளது) ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றியன அல்ல. தோன்றவும் முடியாது. (தோன்றினால் முற்றறிவிலிருந்து முற்றறிவும், சிற்றறிவிலிருந்து

சிற்றறிவும் தோன்றும். ஐடப்பொருளிலிருந்து ஐடப்பொருள் தோற்றுவிக்கப்படும்) உயிர் சிற்றறிவு ஆதலால் தானே இறைவனைச் சென்று அடையாது பாசம் அறிவற்றது அதனால் அது இறைவனை அடையமுடியாது. அடைய வேண்டியதும் இல்லை. பதி தன் கருணையால் உயிர்க்கு இரங்கி அருள, ஞானம் நிகழ, பாசமானது நீங்கும்.

11. திருவடி

திருவடியே சிவமாவது தேரில்
திருவடியே சிவலோகம் சிந்திக்கில்
திருவடியே செல்கதியது செப்பில்
திருவடியே தஞ்சம் உள்தெளிவார்க்கே.

குறிப்புரை

திருவடி என்பது ஞானத்திற்கு அடையாளம். அபர ஞானம், பரஞானம் என்ற இரண்டும் இறைவனது திருவடிகள் ஆகும். ஞானம் சத்தியின் வடிவம். சத்தி சிவத்தின் வடிவம். எனவே நன்கு ஆராய்ந்தால் (தேரில்) திருவடி சிவமாவது அறியப்படும். அத் திருவடியை அகத்தில் வைத்து சிந்திக்கும் பொழுது சிவ லோகமாவது உணரப்படும். உணர்ந்து சொல்லில் நாம் அடைய வேண்டிய கதியும் திருவடியே என்பது புலனாகும். இதனைத் தெளிந்து திருவடியை தஞ்சமடைதல் வேண்டும்.

12. இன்னுரை

யாவர்க்குமாம் இறைவர்க்கு ஒரு பச்சிலை
யாவர்க்குமாம் பசுவுக்கு ஒரு வாயுறை
யாவர்க்குமாம் உண்ணும்போது ஒருகைப்பிடி
யாவர்க்குமாம் பிறர்க்கு இன்னுரை தானே.

குறிப்புரை

எல்லோராலும் இயற்றப்படும் அறங்களை
இனிது விளக்குகிறது இப்பாடல். இறைவனுக்கு ஒரு
பத்திரம் (பச்சிலை), பசுவிற்கு ஒருவாய்ப்புல், நாம்
உண்ணும் பொழுது பிறர்க்கு ஒரு கைப்பிடி
கொடுத்தல் ஆகியன எல்லோராலும் எளிதாக இயற்ற
முடியும். அதனோடு இனிதிலும் இனிதாகிய பிறர்க்கு
இன்னுரை பகர்தல் நன்று என்கிறார் நம் மூலநாயனார்.
(ஒரு செலவும் இல்லை)

13. கண்டேன் கழலிணை

கண்டேன் கமழ்தரு கொன்றையினான் அடி
கண்டேன் கரியுரியான் தன் கழலிணை
கண்டேன் கமலமலர் உறைவான் அடி
கண்டேன் கழலதுஎன் அன்பினுள் யானே.

குறிப்புரை

மணம் கமழ்கின்ற கொன்றை மலரைத்
தலைக்கணிந்த சிவபிரானின் திருவடியைக் கண்டேன்.

யானை உரிபோர்த்த பரம்பொருளின் கழல்
இணைகளைக் கண்டேன். இதயக் கமலத்தில்
வாழ்கின்ற எம்பிரானின் திருவடிகளைக் கண்டேன்.
அக்கழல் என் அன்பில் கலந்திருக்கக் கண்டேன்.
கண்டேன் அவன் திருப்பாதம் கண்டறியாதன
கண்டேன் என்ற அப்பர் பெருமான் திருவாக்கு இங்கு
நினைக்கத் தக்கது.

14. சதாநந்தி ஆணை

¹சத்தினி பாதர்கள் தத்துவஞானிகள்
சித்தங் கலங்கச் சிதைவுகள் செய்தவர்
அத்தமும் ஆவியும் ஆண்டொன்றினில் மாண்டிடுஞ்
சத்தியம் ஈது சதாநந்தி ஆணையே.

(பா.ம்) 1. பத்தினி பத்தர்கள்

குறிப்புரை

திருவருளால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட பக்குவ
முடைய அடியார்கள், தத்துவ ஞானமுடையோர்,
ஆகியவர்கள் மனம் வருந்தும்படி தீமைகள் செய்தால்,
செய்த பொழுதே, செய்தவர்களின் பொருளும்,
ஆவியும் இடர்படும், இது சத்தியம். இது இறைவனது
ஆணை என்கிறார். ஆணை நமதே என்ற ஞான
சம்பந்தர் வாக்கும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது.
(ஆண்டொன்று = அனுபவித்த அப்பொழுதே)

15. அறிவறிந்தேனே

ஆரும் அறியார் அளக்கின்ற வன்னியை
ஆரும் அறியார் அளக்கின்ற வாயுவை
ஆரும் அறியார் அழிகின்ற அப்பொருள்
ஆரும் அறியார் அறிவறிந்தேனே.

குறிப்புரை

மூலாதாரம், சுவாதிஷ்டானம், மணிபூரகம், அநாகதம், விசுத்தி, ஆஞ்ஞை என்ற ஆறு ஆதாரங்களைக் கடந்த, துவாத சாந்தப் பெருவெளியில் தீ, (வன்னி) வாயுவும் மட்டுமே உள்ளதை யாரும் அறியமாட்டார்கள். அதற்குமேல், உள்ள (வாயுவையும், வன்னியையும் ஒடுக்கி நிற்கின்ற) திருவருளையும் யாரும் உணரமாட்டார்கள். யான் திருவருளால் அவற்றை அறியும் அறிவு பெற்றேன் என்கிறார் நம் மூலநாயனார்.

ஆதாரத்தாலே நிராதாரத்தே சென்று
மீதானத்தே செல்க என்று உந்தீபற
விமலர்க்கு இடம்அது என்று உந்தீபற

என்ற திருவுந்தியாரின் பொருளை விளக்குகிறது இத்திருமந்திரம்.

16. தாண்டவக் கூத்து

தாண்டவமான ¹தனியோரெழுத்து ஓரைந்து
தாண்டவமானது அனுக்கிரகத் தொழில்
தாண்டவக் கூத்துத் தனி நின்ற தற்பரந்
தாண்டவக் கூத்து தமனியந்தானே.

(பா.ம்) 1. தனியெழுத்தோரெழுத்து

குறிப்புரை

இறைவனின் திருநடனம் பஞ்சாக்கர நடனம் எனப்படும். அது ஸ்தூல பஞ்சாட்சரம் (நமசிவாய) சூக்கும பஞ்சாட்சரம் (சிவாயநம) என்பதில் நடக்கிறது. பஞ்சகிருத்திய நடனம் என்பது தோற்றம், திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் என்ற ஐந்தொழில்களாகும். அக்கூத்தினை அருள்பவன் ஒப்பற்ற சிவம். அது நிகழுமிடம், புறத்தே, பொன்னம்பலமாகிய தில்லை; அகத்தே இதயக்க மலமாகிய பொற்தாமரை. (தமனியம் = பொன்)

17. இணையார் திருவடி

இணையார் திருவடி எட்டெழுத்தாகும்
இணையார் கழலிணை ஈரைஞ்சதாகும்
இணையார் கழலிணை ஐம்பத்தொன்றாகும்
இணையார் கழலிணை ஏழாயிரமே.

குறிப்புரை

இறைவனுடைய ஒப்பற்ற திருவடிகள் இரண்டும் ஓம் ஹாம் ஹெளம் சிவாயநம என்ற எட்டெழுத்து மந்திரமாகும். இருவகை பஞ்சாட்சரமாகிய நமசிவய சிவயநம என்பதுவும் திருவடி என்றே கூறப்படும். மேலும் அவை ஐம்பத்தொரு அட்சரமாக (மாத்ருகா மந்திரமாக) விரிதலும் அவன் திருவடியையே குறிக்கும். ஏழாயிரம் என்பது எழுவகை ஆற்றல், ஏழுமலை, ஏழுகடல் என்று ஏழு ஏழாகச் சொல்லப்படுவனவாகும். அவையெல்லாம் இறைவனது திருவடிகளே. இறைவன் எல்லா வற்றிலும் கலந்து நிற்கின்ற நிலையைக் கூறுகிறது இத்திருமந்திரம்.

18. சத்திபேதம்

திரிபுரை சுந்தரி அந்தரி சிந்துரப்
பரிபுரை நாரணியாம் பல வன்னத்தி
இருள்புரை ஈசி மனோன்மணி என்ன
வரு பலவாய் நிற்குமா(ம்) மாதுதானே.

குறிப்புரை

திருவருள் சத்தி பலவாய் நிற்கும் நிலையைப் போற்றுகிறது இத்திருமந்திரம். திரிபுரை - திரிபுரம் எரித்தவள், சுந்தரி, அந்தரி - இதயக்கமலத்தில் வாழ்பவள், பரிபுரம் அணிந்தவள், நாரணி - துர்க்கை, செந்நிறம் உடையவள் (ஆம்பல் - அல்லி), இருள்

Koviloor Andavar Digital Library

புரை ஈசி - அறியாமையாகிய இருள் இருக்கும்
உயிரிலும் தங்கியிருப்பவள்.

19. நமசிவய என்னும்

இயைந்தனள் ஏந்திழை என்னுள்ளே மேவி
நயந்தனள் அங்கே 'நமசிவயென்னும் பயன்
அயன் தனை யோரும் பதமது பற்றும்
பெயர்ந்தனள் மற்றும் பிதற்ற நுத்தாளே

(பா.ம்) நமசிவ என்னும்

குறிப்புரை

திருவருட் சத்தி என்னுள் இயைந்து நிற்கின்றாள்.
நமசிவயப் பொருளில் நயந்து (விரும்பி) நிற்கின்றாள்.
பிரம்மா முதலிய பதங்களைக் கடந்து நிற்கின்றாள்.
அவளே, பக்குவமுற்ற உயிர்க்கு குருவாய் வந்து,
ஞானம் அளித்து, அறியாமையை அகற்றுகின்றாள்.

20. நமசிவய என்னும்

ஆமத்தினிதிருந்தன்ன மயத்தினள்
ஓமத்திலேயும் ஒருத்தி பொருந்தினள்
நாம 'நமசிவயென்றிருப்பார்க்கு
நேமத் துணைவி நிலாவி நின்றாளே.

(பா.ம்) நமசிவ என்றிருப்பார்க்கு

குறிப்புரை

திருவருள் ஆறு ஆதாரங்களிலும் கலந்திருப்பதை

விளக்குகிறது இப்பாடல். மூலாதாரத்தில் கலந்திருக்கும் சத்தி, நாபியில் வளர்க்கும் ஓமத்திலும் பொருந்தி இருக்கிறாள். நமசிவாய என்று செய்யப்படும் தியானத்திலும் வசிக்கிறாள். அவ்வாறு தியானித்து நிற்பவரை விட்டு நீங்காது நிற்கிறாள்.

21. சுத்த சைவர் உபாயம்

தன்னைப் பரனைச் சதாசிவம் என்கின்ற
மன்னைப் பதிபசு பாசத்தை ¹மாசற்
முன்னைப் படி மல ²மூலத்தைவிட்டு
உன்னத் தகுஞ் சுத்த சைவர் உபாயமே.

(பா.ம்) 1. மாசற்ற 2. முன் கட்டை வீட்டினை

குறிப்புரை

சுத்த சைவர்கள் உணர வேண்டிய உண்மைகள் : 1. தான் 2. பரம் 3. சதாசிவம் 4. பதி 5. பசு 6. பாசம் என்பன. இவற்றை குருவருள் உணர்த்த உணர்ந்து, அதனால் நம்மிடையே அனாதியே பொருந்தியுள்ள மூலமலமாகிய ஆணவ அழுக்கை நீக்க வேண்டும்.

22. சிவபூசை

உயிர்க்குயிராய் நின்றல் ஒண் ஞானபூசை
உயிர்க்கு ஒளி நோக்கல் மகா யோக பூசை
உயிர்ப் பெறும் ஆவாகனம் புறப்பூசை
¹செயற்கிடை நேசஞ் சிவபூசையாமே.

(பா.ம்) செயிற்கடை

குறிப்புரை

இறைவன் அனைத்துயிர்களிலும் உயிர்க்கு உயிராய் நிற்கின்றான். அதனை குருவருளால் உணர்ந்து வழிபட்டு நின்றல் ஞானபூசையாகும். அதாவது பார்ப்பிடம் எங்கும் சிவமாய்க் கண்டு வழிபடுதல் ஞானபூசை. அது ஞான நூல்தனை ஓதல், ஓதுவித்தல், கேட்டல், கேட்பித்தல் ஆகியவற்றால் எய்தப் பெறும். அவ்வாறு அறிந்த ஞான நூற்ப் பொருளைச் சிந்தித்தலால் உண்மையை உணர்ந்து, ஐயம் தீர்பு மயக்கம் இன்றித் தெளிந்து, அப்பொருளில் பொருந்தி நின்றல் ஞானபூசை எனப்படும். ஆககேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நின்றல் என்பன ஞானபூசை. உயிர்க்குயிராய் நிற்கும் உள்ளொளியொடு அழுந்தி நின்றல் (நோக்கல்) சிவயோகம். இவை இரண்டும் அகத்தில் காண்டல். புறத்தில், இறைவனை எழுந்தருளப் பண்ணி (ஆவாஹனம்) வழிபாடு செய்தல் புறபூசை இவ்வாறு அகத்திலும் புறத்திலும் நேசத்தோடு செய்வதே சிவபூசையாகும்.

23. எந்தை இணையடி

மந்திரமாவதும் மாமருந்தாவதும்
தந்திரமாவதும் தானங்களாவதும்
சுந்தரமாவதும் தூய்நெறியாவதும்
எந்தை பிரான் தன் இணையடிதானே.

குறிப்புரை

எந்தைபிரானின் திருவடிகள் மந்திரம் போன்றது. மந்திரம் நினைத்ததை அளிக்கும். நினைப்பவரைக் காக்கும். அவன் திருவடிகளும் அப்படியே. பிறவிப்பிணியைத் தீர்க்கும் மாமருந்தும் அவன் திருவடிகளே. தந்திரமும் (ஆகமங்களும்), இன்பமும் (தானம்) அவன் திருவடிகளே. அழகிய அவன் திருவடிகளே நமக்கு தூ நெறியுமாகும். பரஞானம் அபரஞானம் இரண்டும் அவன் திருவடிகள்.

24. ஈசன் எழில்வடிவு

கதிர்கண்ட காந்தம் கனலின் வடிவாம்

மதிகண்ட காந்தம் மணிநீர் வடிவாம்

¹எதி கொண்ட சாக்கி ²யெதியின் வடிவாம்

³எதி கொண்ட ஈசன் எழில் வடிவாமே.

(பா.ம்) 1. சதி, 2. எரி, 3. எரி

குறிப்புரை

சூரியகாந்தக்கல் சூரியனது கதிரை ஏற்று கனலை வெளிப்படுத்தும். சந்திரகாந்தக்கல் சந்திரனின் கதிரை ஏற்று நீரை வெளிப்படுத்தும். அதுபோல் அடியாரின் (எதி) நெஞ்சினுள்ளே இறைவனைக் (சாக்கி) காணலாம். ஈசனைக் கொண்ட எதி ஈசனது எழில்வடிவாம். தொண்டர் தம் பெருமை கூறவும் படுமோ! என்பதை விளக்குகிறது.

25. மாகேசுவர பூசை

படமாடக் கோயில் பகவற்கு ஒன்று ஈயில்
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு அங்கு ஆகா
நடமாடக் கோயில் நம்பர்க்கு ஒன்று ஈயில்
படமாடக் கோயில் பகவற்கு அதாமே.

குறிப்புரை

திருக்கோயிலில் வீற்றிருக்கும் இறைவனுக்கு
(படமாடக் கோயில்) நாம் செய்யும் வழிபாடு.
நைவேத்யம் முதலியன இறைவனுக்கே ஆகும்.
அடியாரைச் சென்று அடைவதில்லை. ஆனால்
இறைவன் அடியவர்க்கு (நடமாடக் கோயில்) நாம்
செய்யும் வழிபாடு முதலியன நேரே இறைவனையும்
சென்றடையும். ஏனெனில் சிவம் அடியாரிடத்தில்
விளங்கித் தோன்றுகிறார். சிவஞானிகளுக்கு திலமளவு
நன்மை செய்யினும் அது மலையளவு பயன்தரும்.
தீமையும் அப்படியே.

26. நேர் எழுத்து

என் தாயோடு என்னப்பன் ஏழேழ் பிறவியும்
அன்றே சிவனுக்கு எழுதிய ஆவணம்
ஒன்றாயுலகம் படைத்தான் எழுதினான்
நின்றான் முகில் வண்ணன் ¹நேரெழுத்தாமே.

(பா.ம்) ஏரெழுத்தாயே.

குறிப்புரை

என்தாய், தந்தை, ஏழ்ஏழ் பிறவிச் சுற்றம் யாவரும் சிவனுக்கு அடிமை என்று எழுதிய ஆவணம் எல்லோருக்கும் உண்டு. எழுதியவன் இவ்வுலகைப் படைத்த பிரம்மா. அதைத்தான் தலையெழுத்து என்கிறோம். 'என்று நீ அன்றுநான், உன்னடிமை யல்லவோ' என்ற தாயுமானார் வாக்கு இங்கு நினைக்கத்தக்கது. இந்த ஆவணத்திற்கு கார்முகில் வண்ணன் சாட்சியாக நிற்கின்றான். 'எம்மால், எந்தை, முத்தப்பன், ஏழேழ் படிகால் எமை ஆண்ட பெம்மான்' என்று போற்றும் சுந்தரர் வாக்கு இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

27. ஞானிக்கு காயம்

ஞானிக்கு காயம் ¹சிவமே அஞ்ஞானிக்கு
²ஊனிற்குங் காயம் உடம்பேயாம் யோகிக்கு
 மேனிற்கும் காயமே விந்துவும் நாதமும்
 மோனிக்குக் காயம் முப்பாழ் கெட்ட முத்தியே.

(பா.ம்) சிவமே தனுவாகும் 2. ஞானிக்கு

குறிப்புரை

ஞானி, அஞ்ஞானி, யோகி, மோனி ஆகியோருடைய உடல் எவை என்பதை விளக்குகிறது இப்பாடல். ஞானி - சிவம் விளங்கித் தோன்றும் இடம். குருவருளால் ஞானபூசை செய்து, சிவானந்தத்தை

Koviloor Andavar Digital Library

அனுபவித்து, திருவருளுக்கு இருப்பிடமாக இருப்பதால் ஞானமே அவர்க்கு உடல்.

அஞ்ஞானி - பக்குவம் அடையாததால், திருவருள் கூடாமையால், இந்த ஊன் உடலே உயிராக எண்ணுவர்.

யோகி - சிவோஹ பாவையில் நிற்பவர்கள் சிவயோகிகள். அதனால் சிவசத்தியே (சிவம் - நாதம் சத்தி - விந்து) அவர்க்கு உடலாகும்.

மோனி - 'மோனம் என்பது ஞானவரம்பு'. அந்த மோனிகள் உரையிறந்த சுகத்தை அனுபவிப்பவர்கள். அவர்கள் மாயைப்பாழ், ஜீவப்பாழ், அருட்பாழ் என்ற முப்பாழும் கெட்டு ஜீவன்முத்தராயிருப்பர்.

28. பசுக்கள்

பசுக்கள் பலவண்ணம் பாலொருவண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன் ஒருவண்ணம்
பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன்கோல் ¹போட்டிடின
பசுக்கள் தலைவனைப் பற்றிவிடாவே.

(பா.ம்) 1. போடில்

குறிப்புரை

உயிர்கள் பல. நால்வகைத்தோற்றம், எழுவகைப் பிறப்பு உடையன. அதாவது முட்டையில், வேர்வையில், விதையில், கருவில் தோன்றும். தாவரம், ஊர்வன, நீர்வாழ்வன, பறப்பன,

விலங்குகள், மனிதர்கள், தேவர்கள் என எழுவகையாகத் தோன்றும். இப்பசுக்களை மேய்க்கின்ற ஆயன் இறைவன் ஒருவனே. அவனே பசுபதி. பசுபதி. கோல்போட்டிடி = அதாவது இறைவன் திருவருள் செய்தால், உயிர்கள் இறைவனின் திருவடியினைப் பற்றி பின் மீளா ஆளாய் இன்புறும்.

29. பரம்

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை
மரத்தின் மறைந்தது மாமத யானை
பரத்தை மறைத்தது பார் முதற்பூதம்
பரத்தின் மறைந்தது பார் முதற் பூதமே.

குறிப்புரை

நல்ல மரத்தினால் செய்யப்பட்ட, அழகான, வேலைப்பாடுடன் கூடிய யானை ஒன்று உள்ளது என்று கொள்வோம். அதனை நாம் பார்க்கும் பொழுது, யானையின் அழகு, அணிகலன்கள் வேலைப்பாட்டின் நளினம் முதலியவை மட்டும் தெரியும். அதனையே தச்சன் பார்க்கும் பொழுது, இது எந்த மரத்தினால் செய்யப்பட்டுள்ளது. எப்படி செய்திருப்பார்கள் என்று நினைப்பார். எனவே 1. நமக்கு யானை தெரியும் பொழுது மரம் தெரியாது. 2. தச்சனுக்கு மரம் தெரியும் பொழுது யானை தெரியாது. அதுபோல பஞ்ச பூதங்களால் ஆகிய இவ்வுலகை உலகாக மட்டும் பார்க்கும் பொழுது அதில் கலந்து நின்று

இயக்கும் திருவருளைக் காணமுடியாது. இவ்வுலகைத் திருவருளின் வடிவாகப் பார்க்கும் பொழுது உலகமாகத் தெரியாது. இப்பாட்டில், குருவருள் காட்டத் திருவருளைக் கண்டு நின்றல் போற்றப் படுகிறது.

30. ஊனிடைக் கண்டது

தானவனாகிய ஞானத் தலைவனை
வானவராதியை மாமணிச் சோதியை
ஈனமில் ஞானத்தின்னருட் சத்தியை
ஊனமிலாள் தன்னை ஊனிடைக்கண்டதே.

குறிப்புரை

ஒப்பற்ற தலைவனாகிய இறைவன் ஞானத் தலைவன். வானோர்களுக்கு முதல்வன்; மாமணிச் சோதியன்; மாசிலா மெய்யுணர்வினன்; இனிய திருவருட் சத்தியை உடையவன்; பூரணமானவன். அவனை என் அகத்தே கண்டேன் யான் என்கிறார் திருமூலர். தெள்ளத் தெளிந்தார்க்கு சீவன் சிவலிங்கம் என்று கூறியுள்ளதும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

31. அறிவே வடிவு

அறிவு வடிவென்றறியாத என்னை
அறிவு வடிவென்றருள் செய்தான் நந்தி
அறிவு வடிவென்றருளால் அறிந்தே
அறிவு வடிவென்றறிந்திருந்தேனே.

குறிப்புரை

என் வடிவம் எது என்று அறியாதிருந்த எனக்கு, நீ அறிவித்தால் அறியும் அறிவு என்று அறிவித்தான் என்நந்தி (குரு). குருவருளால் என் வடிவு அறிவு என்று அறிந்து, அறிவித்த குரு சிவம் என உணர்ந்து, இறைவன் திருவடியில் இன்புற்றிருந்தேனே.

32. கலந்து நின்றான்

காலினில் ஊறுங் கரும்பினிற் கட்டியும்
பாலினுள் நெய்யும் பழத்துள் இரதமும்
பூவினுள் நாற்றமும் போலுளன் எம்மிறை
காவலன் எங்கும் கலந்து நின்றானே.

குறிப்புரை

எம்மிறை எல்லோர்க்கும் பாதுகாவலன். வேளைபார்த்து ஆட்கொள்ளும் வேளைக்காரன். அவன் எங்கும் ஒழிவற நிறைந்து நிற்கின்றான். அவன் நம்மை தென்றல் போல தழுவுகின்றான். கரும்புபோல இனிக்கின்றான். பாலினுள் உள்ள நெய்போல மணக்கின்றான். பழத்தின் சுவை போலவும், பூவினுள் மணம் போலவும் நம்முள் கலந்து நிற்கின்றான்.

33. அங்கங்கள் பெற்றதன் பயன்

ஆயன நந்தியடிக்கு என் தலை பெற்றேன்
வாயன நந்தியை வாழ்த்த என்வாய் பெற்றேன்
காயன நந்தியைக் காண என் கண் பெற்றேன்
சேயன நந்திக்கு என் சிந்தை பெற்றேனே.

குறிப்புரை

பால் நினைந்தாட்டும் தாயினும் சாலப் பரிந்து
வந்து தன்னை எனக்கு அளித்த இறைவனின்
திருவடிகளை வணங்கத் தலையும், அவன்
பொருள்சேர் புகழைப் பாட வாயும், அவன்
கொவ்வைச் செவ்வாயின் சிரிப்பைக் காணக் கண்ணும்,
அவனை என்னுள்ளே கண்டு சிந்தித்து இன்புற
சிந்தையையும் பெற்றேன் நானே!

34. அவன் இவனாமே

அண்ணல் இருப்பிடம் ஆரும் அறிகிலர்
அண்ணல் இருப்பிடம் ஆய்ந்து கொள்வார்களுக்கு
அண்ணல் அழிவின்றி உள்ளே அமர்ந்திடும்
அண்ணலைக் காணில் அவன் இவனாமே.

குறிப்புரை

அண்ணலாகிய சிவபிரானது இருப்பிடம் யாது?
அது அறிதற்கு அரியது. வாக்காலும், மனத்தாலும்
எட்டமுடியாதது. அவன் வடிவம் சச்சிதானந்தம்

(சத்து+சித்து+ஆனந்தம்) என்பதை யாரும் அறிகிலர். சத்து - நிலையானது. சித்து - அறிவானது, ஆனந்தம் - இன்பமானது. அது புறத்தேயும் உள்ளது. அகத்திலும் உள்ளது. திருவருள் துணையால் இதனை உணரவல்லார்க்கு, அண்ணல் அவர் இதயத் தாமரையில் வீற்றிருப்பான். அவ்வாறு அகத்தே உணரவல்லார்க்கு உயிரறிவே இறைவனுக்கு இருப்பிடமாய் உள்ளது புலனாகும். அறிவிற்கு அறிவாய் நின்றல் புலப்படும். அதுவே அவன் இவனாதல் ஆகும்.

35. ஓங்காரம்

ஓமெனும் ஓங்காரத்துள்ளே ஒருமொழி
ஓமெனும் ஓங்காரத்துள்ளே யுருவரு
ஓமெனும் ஓங்காரத்துள்ளே பலபேதம்
ஓமெனும் ஓங்காரம் ஒண்முத்திசித்தியே.

குறிப்புரை

ஓம் என்பது பிரணவம். ஓங்காரம் என்றும் சொல்லப்படும். அதன் விரிவு அகார, உகார, மகார, வீந்து, நாதம் ஆகும். தத்துவம், புவனம் கலை என்ற பொருள் உலகம் வன்னம், பதம், மந்திரம், என்ற சொல்லுலகம் பிறப்பதற்குக் காரணமாயிருப்பது. அம்மந்திரத்தில் ஒரு மொழி எனப்படும் மகா வாக்கியம் அடங்கியுள்ளது. அதுவே ஓங்காரத்துள்ளே ஒருமொழி எனப்பட்டது. இது அருவம். அருவுருவமும் அதனுள்ளே உண்டு. அதுவே உருவாக வருகிறது.

உருவில் பல பேதங்கள் உண்டு. இதனை குருமுகமாக உணர்வார்க்கு முத்தி சித்திக்கும்.

36. பஞ்சாக்கரம்

ஐம்பதெழுத்தே அனைத்து வேதங்களும்
ஐம்பதெழுத்தே அனைத்து ஆகமங்களும்
ஐம்பதெழுத்தின் அடைவை யறிந்தபின்
ஐம்பதெழுத்தே அஞ்செழுத்தாமே.

குறிப்புரை

ஐம்பத எழுத்து என்பது அஞ்செழுத்தாகும். அதாவது திருவைந்தெழுத்தாகும். 'சிவாயநம' என்ற திருவைந்தெழுத்தில்

சி - சிகாரம் - பொருள் - சிவம்
வ - வகாரம் - அருள் - சத்தி
ய - யகாரம் - தெருள் - உயிர்கள்
ந - நகாரம் - மருள் - மாயை, திரோதனம்
ம - மகாரம் - இருள் - அறியாமை.

என்பனவற்றைக் குறிக்கும். ஐந்தும் ஐந்து பதம். எனவே ஐம்பத எழுத்து எனப்படுகின்றது. வேதங்களும், ஆகமங்களும் ஐந்தெழுத்தின் பொருள்களை உணர்த்துவன. ஐம்பத எழுத்து முப்பொருள் உண்மையை உணர்த்துகின்றன. சிவ = பதி. ய = பசு உயிர்கள் நம = பாசம். ஐம்பத எழுத்தின் அடைவை குருமுகமாக உணர வேண்டும்.

37. எங்கும் திருநட்டம்

எங்கும் திருமேனி எங்கும் சிவசத்தி
எங்கும் சிதம்பரம் எங்குந் திருநட்டம்
எங்கும் சிவமாயிருத்தலால் எங்கெங்குந்
தங்கும் சிவனருள் தன்விளையாட்டதே.

குறிப்புரை

சிவபெருமானின் திருமேனி சத்தியே. அது எங்கும் நிறைந்துள்ளது. சத்தியின் வடிவு ஞானமே ஆகும். (சித் அம்பரம் = அறிவுவெளி = ஞானம்) அதனால் எங்கும் சிதம்பரம் எனப்பட்டது. அவன் எல்லாப் பொருள்களின் இயக்கத்திற்கும் காரணமாய் இருப்பதால், அவன் திருக்கூத்து எங்கும் திருநட்டம் எனப்படுகிறது. அதனால் எல்லா உயிர்களும், எல்லாப் பொருள்களும் அவன் நிறைவில் சார்ந்து நிற்கின்றன. அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக் கூத்தனை என்ற அப்பர் பெருமான் வாக்கு இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

38. சிவானந்தக் கூத்து

ஆனந்தம் ஆடரங்கம் ஆனந்தம் பாடல்கள்
ஆனந்தம் பல்லியம் ஆனந்தம் வாச்சியம்
ஆனந்தமாக அகில சராசரம்
ஆனந்தம் ஆனந்தக் கூத்துகந்தானுக்கே.

குறிப்புரை

இந்த உயிர்கள் உய்யவேண்டும் என்பதற்காக இறைவன் திருநடம் செய்கிறான். உயிர்களுக்காக உயிரில் ஆடுகிறான். ஆடுபவன் ஆனந்தமே வடிவானவன். ஆன்மா அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்கிறது. அதனால் ஆடும் இடம் ஆனந்தம். ஆடற்குரிய பாடல்களும் ஆனந்தம். அந்த இசைக்கு ஏற்ற கருவிகளும் ஆனந்தம். அதனால் அகில சராசரமும் ஆனந்தமாகத் தெரிகிறது.

39. ஞானானந்தக் கூத்து

வேதங்களாட மிகு ஆகமம் ஆடக்
கீதங்கள் ஆடக் கிளரண்டம் ஏழாட
பூதங்கள் ஆடப் புவனமுழுதாட
நாதங் கொண்டாடினான் ஞானானந்தக்கூத்தே.

குறிப்புரை

வேதங்கள், ஆகமங்கள், கீதங்கள், அண்டங்கள், புவனங்கள் எல்லாவற்றிலும் இறைவன் கலந்து நிற்பதையே ஆடல் என்று குறிக்கப்படுகிறது. அவை எல்லாம் ஞானத்தைக் கொடுத்து ஆனந்தத்தைத் தருவதால் ஞானானந்தக் கூத்து எனப்படுகிறது.

மாணிக்கக் கூத்தனை வண்தில்லைக் கூத்தனைப்
பூணுற்ற மன்றுள் புரிசடைக் கூத்தனைச்
சேணுற்ற சோதிச் சிவானந்தக் கூத்தனை
ஆணிப் பொற் கூத்தனை யாருரைப்பாரே.

குறிப்புரை

இறைவனின் கூத்து அளவிடற்கரியது.
'அவரவரைக் கூத்தாட்டுவனாகி நின்றாயை என்
சொல்லி வாழ்த்துவனே' என்கிறார் மணிவாசகர்.
அக்கூத்தை அறிந்து உணர்ந்து அளவிட வல்லவர்
யாரும் இல்லை. கூத்தாடுபவனை பலவாறு போற்றி
மகழலாம். மாணிக்க கூத்தன், வண் தில்லைக்கூத்தன்,
மன்றுளாடும் புரிசடைக் கூத்தன், ஆணிப்பொற்
கூத்தன்...

41. என் அன்பில் வைத்தேனே

உம்பரிற் கூத்தனை உத்தமக் கூத்தனைச்
செம்பொற் றிருமன்றுட் சேவகக் கூத்தனைச்
சம்பந்தக் கூத்தனைத் தற்பரக் கூத்தனை
இன்புற நாடி என் அன்பில் வைத்தேனே.

குறிப்புரை

இன்னும் போற்றுகின்றார். அன்பில் வைத்து,
சிந்தை நாடி இன்புற்று போற்றுகின்றார்.

Koviloor Andavar Digital Library

போற்றியவாறு; உம்பரில் கூத்தன், உத்தமக்கூத்தன், சேவகக்கூத்தன், சம்பந்தக் கூத்தன், தற்பரக் கூத்தன்... 'அனைத்தும் வேடமாம் அம்பலக்கூத்தனை, தினைத்தனைப் பொழுதும் மறந்து உய்வனோ'! என்ற அப்பர் வாக்கும் இங்கு நினைக்கத் தக்கது.

42. ஆனந்த அமுதூறும் உள்ளம்

புளிக் கண்டவருக்குப் புனலூறு மாபோற்
களிக்குந் திருக்கூத்துக் கண்டவர்க்கெல்லாம்
துளிக்கும் அருட்கண்ணீர் சோர் நெஞ்சுருக்கும்
ஒளிக்குள் ஆனந்த அமுதூறும் உள்ளத்தே.

குறிப்புரை

புளியைப் பார்த்தால், பார்த்தவருக்கு நாக்கில் எச்சில் ஊறும். அதுபோல தில்லைக் கூத்தனை காதலுடன் கண்டவர்க்கு இன்பம் மிகும். ஆனந்தக் கண்ணீர் வரும். நெஞ்சம் உருகும். ஆன்ம அறிவில் ஆனந்த அமுதூறும்.

43. அத்தன் ஆடல்

தத்துவம் ஆடச் சதாசிவம் தானாடச்
சித்தமும் ஆடச் சிவசத்தி தானாட
வைத்த சராசரம் ஆட மறையாட
அத்தனும் ஆடினான் ஆனந்தக் கூத்தே.

குறிப்புரை

இறைவன் தன் சத்தியை வெளிப்படுத்தி, சதா சிவமூர்த்தமாக நின்று தத்துவங்களைப் படைத்தான். அவற்றை தனு, கரண, புவன, போகமாக உயிருடன் கூட்டினான். அதனால் அகில சராசரம் தோன்றின. இதை உள்ளவாறு உயிர்கள் உணர்வதற்கு வேதங்களையும் தோற்றினான். இதனால் உயிர்கள் அறியாமை நீங்கி, ஞானம் பெற்று ஆனந்தமடைந்தன. இதுவே இறைவனின் ஆனந்தக்கூத்து.

44. சிவாயநம - நடனம்

திருந்துநற் ¹சிய்யென்று உதறிய கையும்
அருந்தவர் வா வென்று அணைத்த மலர்க்கையும்
²பொருந்திய ³வமைப்பில் யவ்வென்ற பொற்கையும்
⁴திருந்த நத்தீயாகும் திருநிலை மவ்வே.

(பா.ம்) 1. சீயென்று 2. பொருந்தில் 3. இமைப்பில்
4. திருந்தத்தீயாகும்.

குறிப்புரை

இத்திருமந்திரம், நடராஜப்பெருமானின் திருமேனியில், 'சிவாயநம' என்ற பஞ்சாட்சரம் அமைந்துள்ள முறைமையை விளக்குகிறது.

உதறிய கை - உடுக்கையேந்திய கை = சி
வாவென்று அணைத்தகை - வீசுசரம் = வா
பொருந்திய அமைப்பில் - அபயகரம் = ய

அனல் ஏந்தியகை - தீயேந்தியகரம் - ந

ஊன்றிய பாதம் - திருநிலை - ம

சேர்க்கும் துடி சிகரம் என்று தொடங்கும் 'உண்மை விளக்கம்' பாடல் இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

45. நான் என்னும் நினைப்பு ஒழிந்தேன்

நானென்றுந் தானென்றும் நாடினேன் நாடலும்
நானென்னுந் தானென்றும் இரண்டில்லை என்பது
நானென்ற ஞான முதல்வனே நல்கினான்
நானென்று நானும் நினைப் பொழிந்தேனே.

குறிப்புரை

வழிபாட்டின் முதல்நிலையில், வழிபடும் நாம், வழிபடப்பெறும் இறைவன் (தான்) என்ற துவைதநிலை இருக்கும். ஆனால் ஞானிகள் வழிபாட்டில் துவைதம் இல்லை. என்னுள் இருந்து என்னை வழிபட வைப்பவனும் இறைவனே. நான் வழிபடும் பொருளாக இருப்பவனும் இறைவனே. இப்படி காணவேண்டும் என்பதையும் ஞான முதல்வனே நல்கினான். காண்பான், காட்சி, காணப்படுபொருள் எல்லாம் இறைவனாகக் கண்டு, நான் என்பதற்று நின்றேன் என்கிறார் திருமூலர். இது ஞான வழிபாடு.

46. பேரமுது

பாலொடு தேனும் பழத்துள் இரதமும்
வாலிய பேரமுதாகும் மதுரமும்
போலுந் துரியம் பொடிபடவுள்புகச்
சீல மயிர்க்கால் தொறுந் தேக்கிடுமே.

குறிப்புரை

மோனம் என்பது ஞானவரம்பு. ஞானத்தில் ஞானமாகிய துரியாதீத நிலையில் ஆனந்தம் ஒன்று மட்டுமே இருக்கும். அதை மொண்டு அருந்தும் நிலையை வார்த்தையால் சொல்ல இயலாது. எனினும் பாலொடு தேன், பழச்சுவை, தூய அமுதம் போன்றிருக்கும் என்று கூறி மகிழலாம். 'நினைந் தொறும், காண்தொறும், பேசுந்தொறும், எப்போதும் அனைத்தெலும் புள் நெக' ஆனந்தத்தேன் சொரியும்' என்ற மணிவாசகம் இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

47. சிவசொருப தரிசனம்

உணர்வும் அவனே உயிரும் அவனே
புணர்வும் அவனே புலிவியவனே
இணரும் அவன்தன்னை எண்ணலுமாகான்
துணரின் மலர்க்கந்தந் துன்னி நின்றானே.

குறிப்புரை

இணர் = இதயத்தாமரை, துணர் = கொத்து,

இறையும் உயிரும் மலரின்கண் மணம் போன்று
விரவி நிற்கின்றன. அதனால் உணர்வும் அவனே,
உயிரும் அவனே, புணர்வும் அவனே, புலவியும்
அவனே. இதயக்கமலத்தில் நிலையாக வீற்றிருக்
கின்றான்.

48. நமசிவாயப்பழம்

ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கொரு தெய்வமும்
ஒன்று கண்டீர் உலகுக்கு உயிராவது
நன்று கண்டீர் நமசிவாயப்பழந்
தின்று கண்டேற்கு இது தித்தித்தவாறே

குறிப்புரை

இறைவன் ஒருவனே. அவன் எல்லாமாய்
நிற்கிறான். நமசிவாய என்ற மந்திரத் திருமேனி தாங்கி
நிற்கிறான். அந்த நமசிவயக் கனியை சுவைக்க
சுவைக்க தித்திக்கும். மென்றுகண்டால் அது
மெத்தென்று இருக்கும் தின்றுகண்டால் தித்தித்தவாறே
என்றும் கூறியுள்ளார் திருமூலர். கற்றவர் விழுங்கும்
கற்பக கனியைக் கண்டு கண்டு என் உள்ளம் குளிர
கண் குளிர்ந்தனவே என்கிறது திருவிசைப்பா.

49. ஈசன் ஒளிந்திருந்தான்

தேனுக்குள் இன்பம் சிவப்போ கறுப்போ
வானுக்குள் ஈசனைத் தேடு மதியிலீர்
தேனுக்குள் இன்பம் செறிந்திருந்தாற்போல்
ஊனுக்குள் ஈசன் ஒளிந்திருந்தானே.

குறிப்புரை

தேனில் இன்பம் எங்கும் விரவியிருப்பது போல், இறைவன் எங்கும் ஒழிவற நிறைந்து நிற்கிறான். அன்பர் அகத்தாமரையில் இன்பமாய் மறைந்து இருக்கிறான். அங்கு தேடாது வானில் தேடுவது மடமையே. 'இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவன் இறைவன் என்று எழுதிக் காட்ட வொண்ணாதே' என்ற அமுதமொழி இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

50. புண்ணிய மூர்த்தி

புகுந்து நின்றான் எங்கள் புண்ணியமூர்த்தி
புகுந்து நின்றான் எங்கள் போதறிவாளன்
புகுந்து நின்றான் அடியார் தங்கள் நெஞ்சம்
புகுந்து நின்றானையே போற்றுகின்றேனே.

குறிப்புரை

அடியார் நெஞ்சில் புகுந்து நின்றான் எங்கள் புண்ணிய மூர்த்தி. இனி நீங்க அறியான். அப்புண்ணிய மூர்த்தியே எங்கள் அறியாமை அகற்ற

Koviloor Andavar Digital Library

வந்த ஞானகுரு (போதறிவாளன்) அப்புண்ணிய
மூர்த்தியை வாக்கு மனம் மொழிகளால்
போற்றுகின்றேனே.

51. ஆனந்தம் ஆனந்தம்

ஆனந்தம் ஆனந்தம் என்பர் அறிவிலர்
ஆனந்த மாநாடம் ஆரும் அறிகிலர்
ஆனந்த மாநாடம் ஆரும் அறிந்தபின்
¹ஆனந்தம் அற்றிடம் ஆனந்தமாமே.

(பா.ம்) 1. தானந்தம்

குறிப்புரை

இன்பம், இன்பம் என்று எல்லோரும்
சொல்கின்றனர். உண்மையில் எது இன்பம்? அதை
யாரும் உணர்வதில்லை. உண்மையான இன்பம்
தற்போதம் இழந்து, சிவஞானபோதம் திகழ்ந்து
நிற்றலே ஆகும். அதை அறிந்தால் ஆனந்தம்
ஆனந்தமாமே!

நன்றியுரை

ஆரும் உரை செய்யலாம்
அஞ்செழுத்தாலே என்று போதித்து
பாச அறிவும், பசு அறிவும் பாற்றி
பற்றற்கு அரிய மேலான பரஞான
அறிவைப் புகட்டி தீபவிளக்கம் காண
எமக்குள் உருவாய் உள்ள எங்களது
குரு அம்மா ஸ்வர்ணா சோமசுந்தரம்
அவர்களின் பத்மபாதங்களுக்கு சிரம்
தாழ்ந்த வணக்கங்களை
உரித்தாக்குகிறோம்.

அம்மாவிற்கு உறுதுணையாக
இருந்த அக்கா கயிலைமணி திருமதி.
கிருஷ்ணவேணி இராமச்சந்திரன்
அவர்களுக்கு மனமுவந்த நன்றிகள்.
இந்நூலைச் சிறப்பாக அச்சிட்டுத் தந்த
சௌமி அச்சகத்தார்க்கும் மனமார்ந்த
நன்றி. எங்கள் இல்லத் திருமணத்திற்கு
வருகை தந்து மனமக்களை
ஆசிர்வதித்து எங்களையும்
பெருமைப்படுத்திய அடியார்
பெருமக்களுக்கும் மற்றும்
அனைவருக்கும் உளம் கலந்த
நன்றிகள்.

அன்புடன்
சிங்காரம்
சாந்தி

திருநெறிய தமிழ் மன்றம்

Centre For Divine Tamil Studies

507 குருவருள், D.B. ரோடு

R.S. புரம், கோவை - 641 002

போன் : 2551545